

Arrest

nr. 314 043 van 7 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. DE SCHUTTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 1 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 23 juni 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 september 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten. U bent Arabier of als u verder teruggaat in de geschiedenis Aramees van etnische afkomst en u bent orthodoxe christen. U bent geboren op (...) 1967 in het dorp Qalatiyah behorend tot Nasra (vervollediging CGVS: subdistrict Nasra, district Talkalakh), provincie Homs. In

uw kindertijd werd u verwond aan uw oog, daardoor werd u blind aan één oog en werd u later vrijgesteld van de militaire dienstplicht. U volgde lerarenopleiding en werkte daarna als leraar en schooldirecteur op verschillende plaatsen in uw land. Uw laatste positie was in Qalatiyah, u werkte daar gedurende vier jaar als schooldirecteur. Daarnaast deed u landbouwwerk en werkte u als imker. U stopte eind 2021 met uw werk als directeur omdat u Syrië wou verlaten. U verliet uw land hoofdzakelijk omwille van uw kinderen. U leefde in armoede en kon uw gezin niet voldoende voedsel geven. Voorts kon u uw kinderen niet verder laten studeren door de onveiligheid, met name het risico op ontvoering, en omwille van de hoge kost van studies aan privéonderwijsinstellingen. U verliet uw lands voorts omwille van de algemene situatie, met name de oorlog en veiligheidssituatie. U en uw familie zijn nooit betrokken geweest bij het conflict in Syrië.

U verliet Syrië in september 2022. Uw broer Isa betaalde uw reis, die geregeld was door een smokkelaar. U reisde via Aleppo en onbekende plaatsen naar Azaz, waar u illegaal via een tunnel Turkije inreisde. Na een verblijf van drie weken in Turkije reisde u naar Griekenland en vervolgens via onbekende landen naar België. U kwam aan in België op 27 november 2022 en u deed een verzoek om internationale bescherming op 1 december 2022.

Bij terugkeer naar Syrië vreest u ontvoerd te worden voor losgeld of vermoord te worden na ontvoering. U haalde voorts aan dat christenen door het regime beschouwd worden als aanhangers van gewapende groeperingen en vice versa.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw identiteitskaart en kopieën van de volgende documenten neer: uw rijbewijs, uw familieboekje, uw doopakte, uw militair boekje, uw huwelijksakte, een attest van gezinssamenstelling, uittreksel van de burgerlijke stand, document in verband met uw werk en identiteitskaarten van uw vrouw en kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart dat uw geheugen aangetast is door de oorlog, maar u legt geen enkel bewijs hiervan neer en u meldt dit pas laat tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 15). Uit het feit dat u blind bent aan uw rechteroog blijken geen bijzondere procedurele noden (Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er omwille van onderstaande redenen immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

1. Uw vrees voor ontvoering overtuigt niet. Er is nooit een poging geweest om u of uw familieleden te ontvoeren (CGVS, p. 12). Na uw vertrek had uw familie, los van een gebrek aan voedsel, geen andere problemen en op het moment van uw onderhoud gingen uw kinderen nog steeds naar school (CGVS, p. 5, 14). Dat vrienden van u ontvoerd zijn voor losgeld volstaat niet om op een vrees in uw hoofdte wijzen (CGVS, p. 12-13). U verklaart dat de ontvoeringen in uw regio begonnen twee jaar na de uitbraak van de oorlog, maar u verliet pas vele jaren later, in 2022, uw land (CGVS, p. 15). U verklaart eerst dat ontvoeringen vooral gericht zijn op minderheden, later geeft u herhaaldelijk aan dat iedere Syriër een risico loopt op ontvoering en dat het niet specifiek tegen u gericht is (CGVS, p. 12-13). U legt echter geen objectieve informatie voor waaruit blijkt dat iedere Syriër of Syrische burger behorend tot een minderheid een reëel risico op ontvoering loopt en het CGVS beschikt evenmin over dergelijke informatie.

2. Het is niet aannemelijk dat u, als orthodoxe christen, omwille van uw religie een gegronde vrees voor vervolging heeft. In het Algemeen Ambtsbericht (mei 2022) (beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2075473/AAB+Syrie_extern+17jun22.pdf) wordt toegelicht dat er, behalve ISIS, geen andere partijen in het conflict zijn die zich op grond van etniciteit, religie, beroep of andere kenmerken met ideologische motieven op bepaalde groepen richten. De vijandigheid is gebaseerd op tegengestelde politieke affiliaties en ideologieën waarbij religie een rol kan spelen. In een rapport gepubliceerd in oktober 2019 door het Governance and Social Development Resource Centre werd geoordeeld dat veel etnisch-religieuze groepen "minder om religieuze redenen werden aangevallen en meer vanwege vermeende vooringenomenheid of sympathie voor een bepaalde hoofdrolspeler in het conflict" (EUAA "Syria – Targeting of Individuals", september 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1> en <https://euaa.europa.eu/publications/syria-targeting-individuals>). In de beschikbare landeninformatie kan verder worden gelezen dat de situatie van leden van religieuze en etnische minderheidsgroepen regionaal verschilt en in het bijzonder afhangt van de actoren die de regio beheersen, hun opvattingen en percepties ten aanzien van leden van andere religieuze en etnische minderheidsgroepen, en de specifieke conflictontwikkeling in deze gebieden (UNHCR, International Protection Considerations with regard to people

fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 151, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>). Uit de EUAA Country Guidance van februari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>), het EUAA Security Situation Report van september 2022 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-09/2022_09_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>), de EUAA "Syria – Targeting of Individuals van september 2022), en de COI Focus – Syrië: Situatie van de christenen in regimegebied (dd. 19.07.2023) blijkt dat de situatie voor bepaalde delen van de christelijke gemeenschap in Syrië effectief problematisch kan zijn. Tegelijk zijn er geen aanwijzingen van een situatie waarin christenen in Syrië, laat staan christenen uit uw regio van herkomst (het subdistrict Nasra, behorend tot het district Talkalakh in de provincie Homs), systematisch vervolgd worden op basis van (hun etnische of) hun religieuze afkomst. Het loutere feit christen te zijn is dus onvoldoende om een vrees voor vervolging of een risico op reële schade aannemelijk te maken. Conform de aanbevelingen in de EUAA Country Guidance moet bijgevolg een individuele risicobeoordeling worden gemaakt, rekening houdend met de omstandigheden die een impact kunnen hebben op het veiligheidsrisico. Welnu, uw verklaringen over uw vrees als christen zijn voornamelijk algemene beweringen (CGVS, p. 11-12). U spreekt over algemene beschuldigingen gericht aan christenen die circuleren op sociale media, maar u bent nooit persoonlijk beschuldigd of geïdende (CGVS, p. 13-14). U hebt nooit contact gehad met gewapende oppositiegroeperingen, regimegezinde groeperingen of veiligheidsdiensten en u bent op geen enkele manier lastiggevallen door hen (CGVS, p. 13). U hebt op geen enkele manier ooit problemen gehad omwille van uw religie (CGVS, p. 14).

3. U verklaart voorts Syrië ontvlucht te zijn omwille van de algemene veiligheidssituatie, met name de oorlog (CGVS, p. 12). U concretiseert of personaliseert deze vrees niet. Het CGVS verwijst met betrekking hiertoe naar de beoordeling van de algemene veiligheidssituatie (zie infra).

4. U haalt voorts socio-economische problemen aan als reden voor uw vertrek. Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie kan niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vallen. De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie in Syrië het risico loopt om niet in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. In casu blijkt niet dat u in deze context persoonlijk wordt geïdende of dat u behoort tot een groep van geïdende personen. U toont immers niet aan dat u bij terugkeer naar Syrië door een actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in uw elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u werkervaring hebt, dat jullie gronden hebben waar jullie landbouwproducten telen, dat u uw inkomen aanvulde met uw werk als imker en dat uw familieleden de laatste maanden weliswaar geen vlees of vis hebben gegeten maar dat ze wel andere voedingsmiddelen zoals groenten, brood en rijst hebben (CGVS, p. 5, 7). U beschikt voorts over een familiaal netwerk dat u ondersteunt. Uw broer Isa, met wie u een hechte band hebt, hielp u immers door u geld te geven, voedsel te kopen en uw volledige reiskost van 7000 euro te betalen (CGVS, p. 9-10).

5. Dat u uw kinderen veiligheid en onderwijs in Europa wil bieden is niet ter zake gezien uw kinderen nog in Syrië verblijven en uw verzoek om internationale bescherming enkel betrekking heeft op uzelf (CGVS, p. 12). Dat u niet van plan bent toe te laten dat uw zoon legerdienst zal doen is momenteel louter een hypothetische verklaring gezien uw oudste zoon nog maar 15 jaar oud is en dus nog niet dienstplichtig is (CGVS, p. 12). Dat de kans bestaat dat uw zoon binnen een aantal jaar zal worden opgeroepen voor de verplichte militaire dienst, dewelke geldt voor iedere mannelijke burger van die leeftijd, wijst bijgevolg niet – nog los van het gegeven dat er wettelijke mogelijkheden zijn om de militaire dienst uit te stellen of te ontlopen, op een risico in uw hoofde

6. Er is tenslotte geen enkele aanwijzing dat u door de Syrische overheid als opposant beschouwd wordt. U was werkzaam op staatsscholen, maar u hebt nooit problemen ondervonden op uw werk, uitgezonderd kleinigheden zoals ouders die aangaven dat ze verwachtten dat hun kind zou slagen (CGVS, p. 7, 14). U hebt nooit deelgenomen aan protesten tegen het regime en hebt nooit op een of andere manier kritiek geuit ten aanzien van het regime, ook niet op sociale media (CGVS, p. 8-9, 14). Bij uw vertrek bent u onderweg in uw land veel checkposten van de overheid gepasseerd maar u hebt daar geen problemen ondervonden omdat u geen problemen had met de overheid (CGVS, p. 11).

7. Voorts wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische

autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofde geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden (EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023, p. 51-53; EUAA "Syria: Targeting of individuals" september 2022, p. 31; Algemeen Ambtsbericht Syrië, mei 2022, p. 83-85; UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 112-115; EASO "Syria Situation of returnees from abroad", juni 2021, p.1-22 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-situation-returnees-abroad> en <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021>). U haalt namelijk geen concrete of geloofwaardige elementen die in die richting wijzen. Het CGVS wijst hiervoor naar de motivering vermeld onder punt 6 en stelt verder vast dat u uit een regio komt dewelke onder controle van de Syrische overheid stond en staat; er geen indicaties zijn dat uw familie van oppositie-activiteiten beticht worden; er geen indicaties zijn dat de overheid een veiligheidsdossier tegen u heeft opgemaakt of dat u op een lijst met gezochte personen staat. U brengt zelf geen andere factoren aan dewelke op een risico bij terugkeer zouden wijzen. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer verwijst u enkel nogmaals naar ontvoering, een element dat supra beoordeeld werd (CGVS, p. 12).

8. Uw verklaringen over uw reis vertonen tegenstrijdigheden. U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u rond september 2022 uw land verliet, ongeveer één week in Turkije en vier tot vijf weken in Griekenland verbleef alvorens via onbekende landen door te reizen naar België waar u op 27 november 2022 aankwam (Verklaring DVZ, vraag 33). Bij het CGVS verklaart u dat u begin september 2022 uw land verliet - de exacte vertrekdatum herinnert u zich niet, wat opmerkelijk is voor een geschoolde persoon zoals u -, dat u ongeveer drie weken in Turkije verbleef, vervolgens naar Griekenland ging en na Griekenland niets herkende (CGVS, p. 6, 11). Uit de Eurodac informatie blijkt echter dat uw vingerafdrukken reeds op 8 september 2022 werden genomen in Griekenland in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Uw verklaring dat u geen asiel aanvraag in Griekenland, dat uw vingerafdrukken genomen werden toen u onderschept werd en dat u het bevel kreeg om het Griekse grondgebied te verlaten overtuigt dan ook niet (CGVS, p. 11). Dat u naliet u om het verdere verloop van de internationale beschermingsprocedure af te wachten in Griekenland relativeert uw werkelijke nood aan internationale bescherming.

9. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Deze documenten hebben betrekking op uw identiteit, familiesamenstelling, religie, vrijstelling van militaire dienstplicht en werk, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Bijgevolg kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld in het kader van het gewapend conflict in hun land van herkomst van een zodanig niveau is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Syrië wordt de EUAA Country Guidance: Syria (februari 2023) (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>) en EUAA COI Report: Syria - Security situation (september 2022) (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-09/2022_09_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>) in aanmerking genomen.

De "EUAA Country Guidance" benadrukt, evenals de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat het minstens moet gaan om willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld, ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden, iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten, iv) de geografische spreiding binnen een provincie, v) het aantal burgerslachtoffers en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië wordt door het Commissariaat-generaal rekening gehouden met de bovengenoemde indicatoren. Ook met andere indicatoren wordt rekening gehouden, in de eerste plaats bij het onderzoek van de individuele behoefte aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de behoefte aan bescherming die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het werkelijke risico voor de burgers te beoordelen.

Anno 2022 kan het Syrische grondgebied worden verdeeld in vijf geografische zones: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran, ii) een gebied in het noorden van het land onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen, iii) een gebied in het noordoosten van het land onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen, (iv)

het rebellengebied in het noordwesten van het land en v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat door de VS en een rebellenmilitie wordt gecontroleerd.

De afgelopen jaren heeft het Syrische leger - met militaire steun van Rusland en Iran - grote delen van het land op de rebellen of de jihadististen weten te heroveren. In de eerste helft van 2018 hebben de Syrische autoriteiten het door opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus heroverd. In juni 2018 lanceerden regeringsgezinde troepen Operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Als gevolg van deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Damascus, Quneitra, Dara'a, Sweida, en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo; en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de belangrijkste stedelijke centra van Syrië, zoals Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de staat in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. Zo controleert de Syrische regering de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities hebben een aanzienlijke invloed op bepaalde delen van het grondgebied dat nominaal onder regeringscontrole staat.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de omvang van het geweld, de mate van willekeurig geweld en de gevolgen van het conflict in Syrië per regio sterk verschillen. Wegens de grote verschillen tussen de regio's is het belangrijk om niet alleen rekening te houden met de huidige situatie in uw land van herkomst maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Syrië, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Talkalakh, provincie Homs te worden beoordeeld.

De provincie Homs ligt in het centrum van het land en grenst in het oosten aan Irak en Jordanië en in het westen aan Libanon. Het is qua oppervlakte de grootste provincie van het land en heeft met meer dan 1.4 miljoen inwoners het derde grootste inwonersaantal. De provincie bestaat uit zes administratieve districten: Homs, Al-Makhrim, AlQusayr, Ar-Rastan, Tadmour, en Tall Kalakh.

De provinciehoofdstad Homs heeft een belangrijke strategische ligging en is één van de belangrijkste industriële centra van het land. Sinds het begin van de oorlog vonden er gewelddadige confrontaties plaats tussen regeringstroepen en rebellengroepen. De stad Homs is één van de steden die het zwaarst door het conflict werd getroffen en een groot deel van de stad is nog steeds zwaar beschadigd. Ook andere gebieden van de provincie zijn nog steeds zwaar beschadigd en zijn 'besmet' met achtergebleven explosieven en niet-ontplofte munitie.

De stad Homs werd in mei 2017 volledig heroverd door het Syrische leger en sinds mei 2018 is ook het overgrote deel van de rebellen uit de rest van de provincie verdreven. De Syrische overheid controleert met de hulp van buitenlandse steun quasi de hele provincie: de Libanese Hezbollah controleert het gebied in en rond de stad alQusayr, ten zuidwesten van de stad Homs; Iran controleert enkele gebieden langs de oostelijke provinciegrens; en Russische troepen zijn nog steeds aanwezig in de provincie, al is er sinds begin 2022 sprake van een hergroepering in en een terugtrekking uit bepaalde gebieden. In de provincie opereren verder buitenlandse regeringsgezinde milities, zoals de Iraakse Al-Nujaba, de Iraakse Hezbollah, en de Afghaanse Fatemiyoun.

De regio Al-Tanf is nog steeds in handen van de Amerikanen en de Mughawir al-Thawra (MaT), een rebellengroep bestaande uit voormalige Syrische militaire officiers. Islamitische Staat (IS) controleert op zijn beurt kleine delen van het grondgebied in de Badiya-woestijn (district Tadmour), voornamelijk buiten de stedelijke gebieden en dorpen. Vanuit deze gebieden voeren ze aanvallen uit in de oostelijke delen van provincie en de omliggende provincies Hama, Raqqa, en Deir Ez-Zour. Hoewel de activiteiten van IS eerder beperkt blijven, heeft de beweging in 2022 een iets sterkere positie verworven. Verder opereren er in de provincie enkele gewapende rebellengroeperingen zoals het al-Tawhid Leger en Saraya 2011. Beide groeperingen viseren voornamelijk Syrische legerofficiëren en het Syrische veiligheidsapparaat.

De veiligheidssituatie in de provincie Homs blijft over het algemeen stabiel. Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden er tussen 1 april 2021 en 1 augustus 2022 256 veiligheidsincidenten gemeld. De geografische spreiding van de incidenten is duidelijk afgelijnd: ongeveer driekwart van het aantal veiligheidsincidenten vond plaats in het (grootste) district Tadmour, terwijl er in de stedelijke gebieden eerder sprake is van een (licht) dalende trend. De gemelde incidenten kaderen voornamelijk binnen doelgerichte acties van de opstandige groeperingen tegen militaire doelwitten en operaties van het Syrische veiligheidsapparaat en hun (buitenlandse) bondgenoten tegen opstandige groeperingen zoals IS. In 2021 werden ook een aantal Israëlische luchtaanvallen tegen Syrische militaire doelwitten gerapporteerd.

Het aantal burgerslachtoffers in de provincie, 42 in totaal, bleef in de periode van 1 januari 2021 tot 1 augustus 2022 relatief laag in vergelijking met de totale bevolking.

Ten slotte blijkt de provincie een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchtten. Veel burgers die de provincie waren ontvlucht, keerden ook terug.

De provincie Homs wordt in de EUAA Country Guidance van februari 2023 bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer bestaat. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat, hoewel het district Talkalakh, provincie Homs, willekeurig geweld kent, er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die terugkeert naar de provincie, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon loopt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Actueel is er voor burgers in het district Talkalakh, provincie Homs, dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in het district Talkalakh, provincie Homs, in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze provincie een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Talkalakh, provincie Homs. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert gespreid over twee middelen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft aan dat hij het niet eens is met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij gaat daarbij nader in op het risico op ontvoering, het risico op vervolging in geval van gedwongen repatriëring door de grensautoriteiten en ten slotte op de veiligheidssituatie in Homs met nadruk op het feit dat hij christen is bij de beoordeling van de individuele elementen.

2.2. Stukken

2.2.1. Op 4 september 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Country Guidance: Syria" van april 2024, met verwijzing naar de weblink;
- EUAA, "COI Report: Syria- Security situation" van oktober 2023, met verwijzing naar de weblink;
- "COI Query Response-Syria" van 6 december 2023, met verwijzing naar de weblink.

2.2.2. Op 6 september 2024 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- psychiatrisch attest van 27 juni 2024;
- brief inzake een vervolgafspraak bij de dienst psychiatrie op 23 september 2024;
- neurologisch attest van 8 maart 2024;
- attest van de pijnkliniek van 14 juni 2024.

2.2.3. Verzoeker brengt op 9 september 2024 ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een geactualiseerde versie bij van zijn eerste aanvullende nota waaraan bijkomend volgende stukken worden toegevoegd:

- persartikel "Gericht op welgestelde mensen - De bende van "Shujaa Al-Ali" volgt een nieuwe methode voor ontvoering en chantage om denkbeeldige bedragen te verkrijgen" van 19 augustus 2024;
- persartikel "'Shujaa Al-Ali'- Leider van ontvoerders die een gebied domineren dat zich uitstrekt van Homs tot de grens tussen Syrië en Libanon en dicht bij Hezbollah en hoofden van de veiligheidstak van het regime" van 14 februari 2024.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van

herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met reden heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt:

“U verklaart dat uw geheugen aangetast is door de oorlog, maar u legt geen enkel bewijs hiervan neer en u meldt dit pas laat tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 15). Uit het feit dat u blind bent aan uw rechteroog blijken geen bijzondere procedurele noden (Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar verzoeker middels zijn aanvullende nota thans medische attesten bijbrengt, kan hij geen ander licht werpen op verweerders bovenstaand correct oordeel noch op zijn ongeloofwaardig vluchtrelaas zoals blijkt uit de motieven onder 2.3.4. (infra).

Immers moet in de eerste plaats worden vastgesteld dat uit de voorliggende medische attesten niet blijkt dat verzoeker ten tijde van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) of tijdens zijn gehoor op het CGVS in 2023 in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad merkt op dat uit het psychiatrisch attest van 27 juni 2024, uit de brief inzake een vervolgspraak bij de dienst psychiatrie, uit het neurologisch attest van 8 maart 2024 en uit het attest van de pijnkliniek van 14 juni 2024 betreffende zijn rugpijn en een eenmalige pijnbehandeling geenszins kan worden vastgesteld dat verzoekers medische/psychologische staat een impact zou hebben gehad op zijn vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. Hoewel in het attest van 27 juni 2024 onder meer gewag wordt gemaakt van slapeloosheid, hypervigilantie, prikkelbaarheid, sociale isolatie, concentratie- en geheugenproblemen, vergeetachtigheid, herbelevingen aan trauma's, beperkte daginvulling, verstoorde eetlust en passieve suïcidale ideaties waarbij symptomen worden weerhouden van *“PTSS reactief op trauma's in land van herkomst”* met een doorverwijzing naar ambulante psychotherapie en advies voor opstart van medicatie, merkt de Raad op dat de opgesomde symptomen en daaruit volgende conclusie gebaseerd zijn op verzoekers verklaringen en eigen gedragingen en uit dit psychiatrisch attest niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening op basis van één consultatie behalve op de eigen verklaringen van verzoeker ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd. Verzoeker legt geen stavingstukken neer waaruit blijkt dat hij ter zake aan enig neuro-psychologisch onderzoek werd onderworpen. Noch uit dit psychiatrisch attest noch uit de stukken van het dossier kan blijken dat verzoeker aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat verzoeker lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat hij ten gevolge van zijn psychische of medische problemen niet bij machte was om zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Daarnaast moet opgemerkt worden dat verzoeker met dit attest of met de overige stukken inzake zijn rugpijn en behandeling daarvoor en inzake een vervolgspraak bij psychiatrie geenszins zijn voorgehouden vrees of voorgehouden problemen aannemelijk maakt nu verzoeker hiermee geen ander licht kan werpen op de vaststellingen aangaande zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas (infra).

Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psychiater vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de

patiënt en dit binnen de context van psychologische/psychiatrische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Bovendien verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zijn gezondheid “behalve wat rugpijn” “goed” was en maakte hij in het kader van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” geen gewag van enige problemen die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken hoewel hij daarbij wel vermeldde blind te zijn aan zijn rechteroog waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden (Verklaring DVZ van 6 februari 2023, vraag 28; Vragenlijst Bijzondere Procedurele Noden van 6 februari 2023).

Verder moet opgemerkt worden dat noch verzoeker noch zijn advocaat bezwaar maakten tegen het plaatsvinden van het gehoor en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker tijdens het onderhoud in staat was om op spontane wijze gedetailleerde verklaringen af te leggen. Er werden verzoeker zowel open als gesloten vragen gesteld die zo nodig werden herhaald of herformuleerd.

Ten slotte moet opgemerkt worden dat verzoeker niet duidt welke steunmaatregelen er hadden genomen kunnen worden, noch licht hij concreet toe welke invloed deze op de beoordeling zouden hebben.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de conclusie bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten gerespecteerd werden en dat hij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker stelt Syrië te hebben verlaten wegens het gebrek aan veiligheid en aan toekomstmogelijkheden voor zijn kinderen. Hij wijst op de slechte socio-economische situatie en licht nader toe dat hij ontvoeringen voor losgeld vreest. Tevens geeft verzoeker aan als christen tot een minderheid te behoren die door het regime wordt beschouwd als aanhanger van de gewapende groeperingen en omgekeerd.

De Raad besluit na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen persoonlijke, actuele en gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

2.3.4.2. Waar uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ontvoeringen vreest, wordt vooreerst gewezen op volgende pertinente bevindingen in de bestreden beslissing:

“Uw vrees voor ontvoering overtuigt niet. Er is nooit een poging geweest om u of uw familieleden te ontvoeren (CGVS, p. 12). Na uw vertrek had uw familie, los van een gebrek aan voedsel, geen andere problemen en op het moment van uw onderhoud gingen uw kinderen nog steeds naar school (CGVS, p. 5, 14). Dat vrienden van u ontvoerd zijn voor losgeld volstaat niet om op een vrees in uw hoofde te wijzen (CGVS, p. 12-13). U verklaart dat de ontvoeringen in uw regio begonnen twee jaar na de uitbraak van de oorlog, maar u verliet pas vele jaren later, in 2022, uw land (CGVS, p. 15). U verklaart eerst dat ontvoeringen vooral gericht zijn op minderheden, later geeft u herhaaldelijk aan dat iedere Syriër een risico loopt op ontvoering en dat het niet specifiek tegen u gericht is (CGVS, p. 12-13). U legt echter geen objectieve informatie voor waaruit blijkt dat iedere Syriër of Syrische burger behorend tot een minderheid een reëel risico op ontvoering loopt en het CGVS beschikt evenmin over dergelijke informatie.”

Door in de eerste plaats te volharden in zijn vrees voor ontvoeringen en te verwijzen naar de reeds eerder aangehaalde ontvoeringen van vrienden en de schoonbroer van zijn broer, brengt verzoeker geen dienstige elementen bij die voorgaande concrete motieven kunnen ombuigen.

Waar verzoeker verweerder verwijt geen verdere, gerichte vragen te hebben gesteld over de ontvoeringen en meer bepaald die in zijn omgeving, kan hij niet gevolgd worden. Immers blijkt uit een eenvoudige lezing van het gehoorverslag dat verzoeker meerdere vragen werd gesteld aangaande zijn vrees voor ontvoeringen en de aangehaalde ontvoeringen in zijn omgeving. Zo werd in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden zowel in zijn hoofde als in hoofde van familieleden gepolst naar ontvoeringspogingen alsook naar ontvoeringen in Syrië in het algemeen; er werd ook gepolst naar de mogelijke redenen van de aangehaalde ontvoeringen van vrienden en kennissen en naar de mogelijke daders (persoonlijk onderhoud, p. 12-13).

Dat volgens verzoeker het bijzonder relevant was om te weten of er een bepaald motief was voor deze ontvoeringen zoals bijvoorbeeld religie of een vooraanstaand beroep en of deze ontvoeringen plaatsvonden in zijn dorp of regio en door wie en of hij er van getuige is geweest, kan zodende geen afbreuk doen aan i) voorgaande vaststellingen dat hem hieromtrent wel degelijk meerdere vragen werden gesteld en hij wel degelijk de kans werd geboden afdoende verklaringen in dit verband af te leggen ii) en aan verweerders pertinente overwegingen dat wat betreft verzoeker zelf en wat betreft zijn directe familie er geen (pogingen tot) ontvoeringen zijn geweest, dat hij Syrië pas heeft verlaten in 2022 hoewel de ontvoeringen in zijn regio zouden zijn aangevangen twee jaar na de oorlog en dat er evenmin objectieve informatie voorligt waaruit kan blijken dat iedere Syrische burger behorend tot een minderheid dreigt ontvoerd te worden.

Door in het verzoekschrift te wijzen op algemene informatie inzake kidnapping, door in zijn aanvullende nota twee persartikels bij te brengen aangaande de bende “Shujaa Al-Ali” inzake ontvoeringen van welgestelde

personen en zonder enige concrete aanwijzingen nogmaals te benadrukken dat hij ontvoeringen vreest, maakt verzoeker geen vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad beklemtoont in dit verband dat een verzoeker om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen bijgevolg niet volstaan.

Waar verzoeker voor het eerst in het verzoekschrift aanhaalt dat er in zijn hoofde toch sprake is van twee ontvoeringspogingen die hij door stress heeft vergeten te melden en in het kader waarvan wordt gewezen op zijn psychiatrische opvolging, wijst de Raad op het volgende.

De Raad meent in de eerste plaats dat er ernstig afbreuk wordt gedaan aan verzoekers algemene geloofwaardigheid en aan dit nieuw element en de daaraan verbonden vrees nu verzoeker eerder geenszins gewag heeft gemaakt van ontvoeringspogingen in zijn hoofde.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker noch bij de DVZ noch op het CGVS heeft gemeld dat hij twee keer bijna ontvoerd zou zijn geweest hoewel hij afdoende de kans werd geboden om zijn vrees bij terugkeer nauwkeurig uiteen te zetten. Verzoeker werd meermaals gevraagd naar persoonlijke problemen en persoonlijke bedreigingen waarbij hij ontkennend antwoordde en werd zelfs expliciet gevraagd naar de gevreesde ontvoeringen met de vraag of hij of zijn familie “*daar ooit persoonlijk mee geconfronteerd geweest*” zijn en of er “*ooit pogingen*” daartoe waren hetgeen verzoeker duidelijk ontkennend beantwoordde (Vragenlijst van 6 februari 2023, vraag 5; persoonlijk onderhoud, p. 12-13).

Verzoeker werd bovendien op het einde van zijn persoonlijk onderhoud gevraagd of hij alle zaken die hij vreest in Syrië heeft kunnen vermelden waarop hij stelde “*eigenlijk alles*” te hebben verteld (persoonlijk onderhoud, p. 15).

Waar verzoeker deze omissie tracht te verschonen door te wijzen op zijn psychologische problemen en de stress tijdens zijn gehoor, stipt de Raad aan dat een zekere mate van stress en onbehagen inherent is aan een gehoor, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek zo snel mogelijk, precies en spontaan aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Het feit dat verzoeker hieraan verzaakt doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees, te meer de thans plots opgeworpen ontvoeringspogingen ingrijpende gebeurtenissen betreffen die rechtstreeks op hemzelf betrekking hebben en verzoeker de ontvoeringspogingen van vrienden en kennissen daarentegen niet is vergeten te vermelden. In deze omstandigheden weet verzoeker dan ook niet te overtuigen dat hij zijn eigen ontvoeringspogingen door stress en vanwege psychologische problemen zou zijn vergeten te vermelden. Daarnaast wijst de Raad erop dat uit de voorliggende medische attesten niet blijkt dat verzoeker ten tijde van zijn interview bij de DVZ of tijdens zijn gehoor op het CGVS in 2023 in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was spontaan gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. De Raad herhaalt dat uit het psychiatrisch attest van 27 juni 2024, uit de brief inzake een vervolgspraak bij de dienst psychiatrie, uit het neurologisch attest van 8 maart 2024 en uit het attest van de pijnkliniek van 14 juni 2024 geenszins kan worden vastgesteld dat verzoekers medische/psychologische staat een impact zou hebben gehad op zijn vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. Hoewel in het attest van 27 juni 2024 onder meer gewag wordt gemaakt van slapeloosheid, hypervigilantie, prikkelbaarheid, sociale isolatie, concentratie- en geheugenproblemen, vergeetachtigheid, herbelevingen aan trauma's, beperkte daginvulling, verstoorde eetlust en passieve suïcidale ideaties waarbij symptomen worden weerhouden van “*PTSS reactief op trauma's in land van herkomst*” met een doorverwijzing naar ambulante psychotherapie en advies voor opstart van medicatie, merkt de Raad op dat de opgesomde symptomen en daaruit volgende conclusie gebaseerd zijn op verzoekers verklaringen en eigen gedragingen en uit dit psychiatrisch attest niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening op basis van één consultatie behalve op de eigen verklaringen van verzoeker ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd. Verzoeker legt geen stavingstukken neer waaruit blijkt dat hij ter zake aan enig neuro-psychologisch onderzoek werd onderworpen. Noch uit dit psychiatrisch attest noch uit de stukken van het dossier kan blijken dat verzoeker aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat verzoeker lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat hij ten gevolge van zijn psychische of medische problemen niet bij machte was om zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Voorts moet benadrukt worden dat verzoeker met dit attest of met de overige stukken inzake zijn rugpijn en behandeling daarvoor en inzake vervolgspraak bij psychiatrie geenszins zijn voorgehouden vrees of voorgehouden problemen aannemelijk maakt nu verzoeker hiermee geen ander licht kan werpen op de vaststellingen aangaande zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas (cf. *supra*, *infra*).

Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psychiater vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische/psychiatrische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen weet verzoeker geenszins te overtuigen aangaande de *post factum* opgeworpen ontvoeringspogingen in zijn hoofd.

2.3.4.3. Met betrekking tot verzoekers vervolgingsvrees wegens zijn religie, kan gewezen worden op volgende omstandige overwegingen:

“Het is niet aannemelijk dat u, als orthodoxe christen, omwille van uw religie een gegronde vrees voor vervolging heeft. In het Algemeen Ambtsbericht (mei 2022) (beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2075473/AAB+Syrie_extern+17jun22.pdf) wordt toegelicht dat er, behalve ISIS, geen andere partijen in het conflict zijn die zich op grond van etniciteit, religie, beroep of andere kenmerken met ideologische motieven op bepaalde groepen richten. De vijandigheid is gebaseerd op tegengestelde politieke affiliaties en ideologieën waarbij religie een rol kan spelen. In een rapport gepubliceerd in oktober 2019 door het Governance and Social Development Resource Centre werd geoordeeld dat veel etnisch-religieuze groepen “minder om religieuze redenen werden aangevallen en meer vanwege vermeende vooringenomenheid of sympathie voor een bepaalde hoofdrolspeler in het conflict” (EUAA “Syria – Targeting of Individuals”, september 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1> en <https://euaa.europa.eu/publications/syria-targeting-individuals>). In de beschikbare landeninformatie kan verder worden gelezen dat de situatie van leden van religieuze en etnische minderheidsgroepen regionaal verschilt en in het bijzonder afhangt van de actoren die de regio beheersen, hun opvattingen en percepties ten aanzien van leden van andere religieuze en etnische minderheidsgroepen, en de specifieke conflictontwikkeling in deze gebieden (UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 151, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>). Uit de EUAA Country Guidance van februari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-syria-february-2023>), het EUAA Security Situation Report van september 2022 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-09/2022_09_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>), de EUAA “Syria – Targeting of Individuals van september 2022), en de COI Focus – Syrië: Situatie van de christenen in regimegebied (dd. 19.07.2023) blijkt dat de situatie voor bepaalde delen van de christelijke gemeenschap in Syrië effectief problematisch kan zijn. Tegelijk zijn er geen aanwijzingen van een situatie waarin christenen in Syrië, laat staan christenen uit uw regio van herkomst (het subdistrict Nasra, behorend tot het district Talkalakh in de provincie Homs), systematisch vervolgd worden op basis van (hun etnische of) hun religieuze afkomst. Het loutere feit christen te zijn is dus onvoldoende om een vrees voor vervolging of een risico op reële schade aannemelijk te maken. Conform de aanbevelingen in de EUAA Country Guidance moet bijgevolg een individuele risicobeoordeling worden gemaakt, rekening houdend met de omstandigheden die een impact kunnen hebben op het veiligheidsrisico. Welnu, uw verklaringen over uw vrees als christen zijn voornamelijk algemene beweringen (CGVS, p. 11-12). U spreekt over algemene beschuldigingen gericht aan christenen die circuleren op sociale media, maar u bent nooit persoonlijk beschuldigd of geïdiseerd (CGVS, p. 13-14). U hebt nooit contact gehad met gewapende oppositiegroeperingen, regimegezinde groeperingen of veiligheidsdiensten en u bent op geen enkele manier lastiggevallen door hen (CGVS, p. 13). U hebt op geen enkele manier ooit problemen gehad omwille van uw religie (CGVS, p. 14).”

Door te benadrukken dat hij christen is en te stellen dat christenen niet goed beschermd zijn, slaagt verzoeker er niet in verweerdert pertinente bevindingen, die steun vinden in actuele landeninformatie, te ontkrachten.

De Raad stipt samen met de commissaris-generaal aan dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van christenen (EUAA, Country Guidance Syria, p. 78-80). Het louter behoren tot de christelijke geloofsgemeenschap is dus op zich onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in verzoekers hoofd aannemelijk te maken.

In dit verband kan de Raad verweerdert oordeel bijtreden dat verzoeker over algemene beschuldigingen spreekt gericht aan christenen die circuleren op sociale media, maar hij zelf nooit persoonlijk beschuldigd of geïdiseerd is geweest (persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Verzoeker betwist noch weerlegt de pertinente motieven dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij nooit contact heeft gehad met gewapende oppositiegroeperingen, regimegezinde groeperingen of veiligheidsdiensten en hij nooit op geen enkele manier is lastiggevallen door hen noch op geen enkele manier ooit problemen heeft gehad omwille van zijn religie (persoonlijk onderhoud, p. 13-14).

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota plots stelt dat hij is vergeten te getuigen over de dood van verschillende dichte familieleden die op gewelddadige manier zijn omgebracht omdat ze christen waren, weet hij niet te overtuigen. Immers heeft verzoeker nooit eerder gewag gemaakt van deze thans opgeworpen elementen hetgeen reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan. Noch bij de DVZ noch op het CGVS

gaf verzoeker aan dat er dichte familieleden zouden zijn omgebracht op gewelddadige manier omdat ze christen waren hoewel hij hiertoe wel afdoende mogelijkheden heeft gehad om dit aan te kaarten. Zo werd verzoeker uitdrukkelijk bevraagd omtrent zijn religie waarbij hem ook werd gevraagd nader toe te lichten wat er na het conflict voor hem op religieus vlak veranderde, zonder dat verzoeker hierbij gewag maakte van de thans opgeworpen elementen (persoonlijk onderhoud, p. 4). Ook werd verzoeker uitgebreid gevraagd naar zijn familieleden en naar enige betrokkenheid in het conflict als onder meer slachtoffer, zonder dat hij daarbij sprak van dichte familieleden die op gewelddadige manier werden omgebracht omdat ze christen waren (persoonlijk onderhoud, p. 4-6, 10). Ook gaf verzoeker aan dat hij geen concrete indicaties heeft dat christenen door het regime worden beschouwd als aanhangers van gewapende groeperingen en omgekeerd en bevestigde hij nooit persoonlijke bedreigingen of problemen te hebben gehad omwille van zijn religie (persoonlijk onderhoud, p. 14).

Verzoekers huidige verklaringen in zijn aanvullende nota liggen zodoende geenszins in lijn met zijn uitdrukkelijke verklaringen op het CGVS alwaar hij geenszins melding heeft gemaakt van deze elementen.

Gelet op het voorgaande brengt verzoeker geen aannemelijke, concrete, individuele omstandigheden bij die in dit verband duiden op een vervolgingsrisico of risico op ernstige schade.

2.3.4.4. Daarnaast treedt de Raad volgende motieven in de bestreden beslissing bij:

“U verklaart voorts Syrië ontvlucht te zijn omwille van de algemene veiligheidssituatie, met name de oorlog (CGVS, p. 12). U concretiseert of personaliseert deze vrees niet. Het CGVS verwijst met betrekking hiertoe naar de beoordeling van de algemene veiligheidssituatie (zie infra).

U haalt voorts socio-economische problemen aan als reden voor uw vertrek. Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie kan niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vallen. De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie in Syrië het risico loopt om niet in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. In casu blijkt niet dat u in deze context persoonlijk wordt geïsoleerd of dat u behoort tot een groep van geïsoleerde personen. U toont immers niet aan dat u bij terugkeer naar Syrië door een actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in uw elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u werkervaring hebt, dat jullie gronden hebben waar jullie landbouwproducten telen, dat u uw inkomen aanvulde met uw werk als imker en dat uw familieleden de laatste maanden weliswaar geen vlees of vis hebben gegeten maar dat ze wel andere voedingsmiddelen zoals groenten, brood en rijst hebben (CGVS, p. 5, 7). U beschikt voorts over een familiaal netwerk dat u ondersteunt. Uw broer Isa, met wie u een hechte band hebt, hielp u immers door u geld te geven, voedsel te kopen en uw volledige reiskost van 7000 euro te betalen (CGVS, p. 9-10).

Dat u uw kinderen veiligheid en onderwijs in Europa wil bieden is niet ter zake gezien uw kinderen nog in Syrië verblijven en uw verzoek om internationale bescherming enkel betrekking heeft op uzelf (CGVS, p. 12). Dat u niet van plan bent toe te laten dat uw zoon legerdienst zal doen is momenteel louter een hypothetische verklaring gezien uw oudste zoon nog maar 15 jaar oud is en dus nog niet dienstplichtig is (CGVS, p. 12). Dat de kans bestaat dat uw zoon binnen een aantal jaar zal worden opgeroepen voor de verplichte militaire dienst, dewelke geldt voor iedere mannelijke burger van die leeftijd, wijst bijgevolg niet – nog los van het gegeven dat er wettelijke mogelijkheden zijn om de militaire dienst uit te stellen of te ontlopen, op een risico in uw hoofd”.

Verzoeker laat deze terechte overwegingen volledig ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

2.3.4.5. De commissaris-generaal overweegt verder met reden:

“Er is tenslotte geen enkele aanwijzing dat u door de Syrische overheid als opposant beschouwd wordt. U was werkzaam op staatsscholen, maar u hebt nooit problemen ondervonden op uw werk, uitgezonderd kleinigheden zoals ouders die aangaven dat ze verwachtten dat hun kind zou slagen (CGVS, p. 7, 14). U hebt nooit deelgenomen aan protesten tegen het regime en hebt nooit op een of andere manier kritiek geuit ten aanzien van het regime, ook niet op sociale media (CGVS, p. 8-9, 14). Bij uw vertrek bent u onderweg in uw land veel checkposten van de overheid gepasseerd maar u hebt daar geen problemen ondervonden omdat u geen problemen had met de overheid (CGVS, p. 11).”

De Raad maakt deze pertinente bevindingen, die verzoeker geenszins betwist noch weerlegt, tot de zijne.

2.3.4.6. Met betrekking tot de risico's bij terugkeer wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld:

“Voorts wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofd geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden (EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023, p. 51-53; EUAA “Syria: Targeting of individuals”

september 2022, p. 31; Algemeen Ambtsbericht Syrië, mei 2022, p. 83-85; UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic*, maart 2021, p. 112-115; EASO “*Syria Situation of returnees from abroad*”, juni 2021, p.1-22 – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-situation-returnees-abroad> en <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021>). U haalt namelijk geen concrete of geloofwaardige elementen die in die richting wijzen. Het CGVS wijst hiervoor naar de motivering vermeld onder punt 6 en stelt verder vast dat u uit een regio komt dewelke onder controle van de Syrische overheid stond en staat ; er geen indicaties zijn dat uw familie van oppositie-activiteiten beticht worden; er geen indicaties zijn dat de overheid een veiligheidsdossier tegen u heeft opgemaakt of dat u op een lijst met gezochte personen staat . U brengt zelf geen andere factoren aan dewelke op een risico bij terugkeer zouden wijzen . Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer verwijst u enkel nogmaals naar ontvoering, een element dat supra beoordeeld werd (CGVS, p. 12).”

Uit een lezing van alle beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië (EUAA, *Country Guidance Syria* van april 2024, p. 16-19; EUAA “*Syria: Targeting of individuals*” september 2022, p. 31; Algemeen Ambtsbericht Syrië, augustus 2023, p. 79-90; UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic*, maart 2021, p. 112-115; EASO “*Syria Situation of returnees from abroad*”, juni 2021, p.1-22).

Hoewel het Syrische ministerie van Binnenlandse Zaken in maart 2019 een circulaire heeft uitgevaardigd waarbij de bestraffing van illegaal vertrek door middel van gevangenisstraf en/of boetes, die voorheen van kracht was, wordt opgeheven, moeten Syriërs die hun land illegaal verlaten hebben - dit is zonder ‘exit stamp’ - zich nog wel melden bij de (lokale) politie of veiligheidsdiensten waar ze zullen worden ondervraagd over de redenen waarom zij Syrië hebben verlaten en hun activiteiten in het buitenland, hetgeen kan leiden tot dagvaarding, ondervraging, en/of arrestatie en detentie.

Verder moeten Syriërs bij terugkeer twee procedures doorlopen. Beide procedures worden geleid door de Syrische inlichtingendienst en bestaan uit een ‘security clearance’ en een ‘status settlement’. Het onderscheid tussen beide procedures is niet helder, noch is er sprake van een eenduidig proces dat garanties biedt voor een veilige terugkeer.

Het verkrijgen van een veiligheidsmachtiging komt in wezen neer op een antecedentenonderzoek, waarbij wordt nagegaan of de betrokkene gekend is wegens deelname aan protesten, kritiek op de regering of voor het opnemen van wapens tegen de regering. Als onderdeel van het terugkeerproces wordt van veel terugkeerders vereist dat zij een vorm van individuele verzoening met de Syrische overheden aangaan. Dit verzoeningsproces houdt in dat de terugkeerder persoonlijke informatie aan de regering moet verstrekken, zoals over het verleden van zijn familieleden of zijn sociale media-accounts.

Bij de grensovergangen zijn er verschillende instanties die controles uitvoeren. De soort en de aard daarvan kunnen per grensovergang verschillen, afhankelijk van de locatie, de datum, de ambtenaren van dienst en de omstandigheden van de terugkerende Syriër, bijvoorbeeld of deze destijds illegaal het land verlaten had. Voor zover bekend zijn deze factoren bepalend voor hoe men in de praktijk behandeld wordt – en niet zozeer de etniciteit of religie.

Volgens één bron zijn er geen gevolgen bekend wegens het indienen van een beschermingsverzoek in het buitenland, noch is er informatie voorhanden dat dergelijke verzoekers specifiek werden gestraft bij terugkeer. Diezelfde bron stelt dat terugkeerders, die niet betrokken waren bij de oppositie en Syrië alleen vanwege de oorlog hebben verlaten, bij terugkeer meestal geen problemen ondervinden tenzij iemand tijdens hun afwezigheid bij de autoriteiten had aangegeven dat zij bijvoorbeeld betrokken waren bij activiteiten tegen de regering van Syrië.

Andere bronnen maken evenwel melding van personen die bij terugkeer vervolging ondervonden omdat zij Syrië illegaal hadden verlaten, omdat zij asiel hebben aangevraagd in het buitenland of vanwege hun gebied/regio van herkomst. Tevens zijn er meldingen dat terugkeerders, onder wie personen die voorafgaand aan hun terugkeer een individuele verzoening met de Syrische autoriteiten hadden gesloten, onderworpen werden aan mensenrechtenschendingen door de Syrische autoriteiten. Deze verzoeningsprocedure biedt zodoende geen garantie voor een probleemloze terugkeer. Verder blijkt dat de Syrische autoriteiten om meerdere redenen een specifieke terugkeerder kunnen viseren. Zo zijn er meldingen van arrestaties van terugkeerders gebaseerd op algemene beschuldigingen van ‘terrorisme’, vaak gebaseerd op de bewering dat een familielid banden heeft met de politieke/gewapende oppositie, omdat de terugkeerder afkomstig is van een gebied dat eerder in handen was van de oppositie, of omwille van hun beweerde deelname aan protesten en oppositiebewegingen in de begindagen van de opstand in Syrië of vanwege vermeende kritiek op Syrië. Bij de meeste terugkeerders zal sprake zijn van verschillende redenen waarom zij destijds vertrokken zijn, waardoor er dus verschillende redenen kunnen zijn waarom zij bij terugkeer verdacht zijn, waarbij ook het eerdere vertrek als een indicatie voor oppositie of dissidentie kan worden beschouwd.

In sommige gevallen kan de behandeling waaraan terugkeerders worden blootgesteld zo ernstig zijn dat het neerkomt op vervolging indien daarbij een verband met één van de vijf vervolgingsgronden bepaald in het Verdrag van Genève vastgesteld kan worden. In gevallen waarin geen nexus kan worden aangetoond,

kunnen de implicaties van het verlaten van Syrië een relevante overweging zijn met betrekking tot subsidiaire beschermingsstatus.

Uit het geheel van wat voorafgaat blijkt dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is en dat de nodige voorzichtigheid geboden is.

In casu oordeelt de Raad dat er in hoofde van verzoeker geenszins concrete of geloofwaardige elementen aanwezig zijn waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer naar Syrië in het vizier van de Syrische autoriteiten zou komen.

Samen met de commissaris-generaal wordt erop gewezen dat:

- i) er geen enkele aanwijzing is dat verzoeker door de Syrische overheid als opposant beschouwd wordt gezien hij in het kader van zijn werkzaamheden op staatsscholen nooit problemen heeft ondervonden uitgezonderd kleinigheden zoals ouders die aangaven dat ze verwachtten dat hun kind zou slagen en gezien hij niet politiek actief was, nooit heeft deelgenomen aan protesten tegen het regime noch op een of andere manier kritiek heeft geuit ten aanzien van het regime, ook niet op sociale media (persoonlijk onderhoud, p. 7-9, 14; Vragenlijst van 6 februari 2023, vraag 3);
- ii) bovendien verzoeker bij zijn vertrek veel checkposten van de Syrische overheid is gepasseerd maar daar geen problemen heeft ondervonden omdat hij geen problemen had met de overheid (persoonlijk onderhoud, p. 11);
- iii) verzoeker uit een regio komt dewelke onder controle van de Syrische overheid stond en staat (EUAA *Country Guidance Syria* van april 2024, p. 157);
- iv) er ook geen indicaties zijn dat verzoekers familieleden van oppositie-activiteiten beticht worden;
- v) er geen indicaties zijn dat de overheid een veiligheidsdossier tegen verzoeker heeft opgemaakt of dat hij op een lijst met gezochte personen staat (cf. Vragenlijst van 6 februari 2023, vraag 2);
- vi) verzoeker zelf geen andere factoren aanbrengt dewelke op een risico bij terugkeer zouden wijzen. Gevraagd naar zijn vrees bij terugkeer verwees verzoeker enkel nogmaals naar ontvoering, een element dat *supra* beoordeeld werd (persoonlijk onderhoud, p. 12).

Zodoende maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Syrië reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de Syrische autoriteiten, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen.

Het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Syrië, besluit de Raad dat verzoeker met zijn verwijzingen naar voornamelijk rapporten uit 2022 en 2023 en door zijn illegaal vertrek te benadrukken - in acht genomen voorgaande analyse gebaseerd op geactualiseerde landeninformatie en gelet op bovenvermelde concrete vaststellingen - nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar Syrië omwille van het feit dat hij Syrië heeft verlaten, in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.3.4.7. Verzoeker voert verder geen verweer tegen de volgende motieven van de bestreden beslissing die de Raad overneemt:

“Uw verklaringen over uw reis vertonen tegenstrijdigheden. U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u rond september 2022 uw land verliet, ongeveer één week in Turkije en vier tot vijf weken in Griekenland verbleef alvorens via onbekende landen door te reizen naar België waar u op 27 november 2022 aankwam (Verklaring DVZ, vraag 33). Bij het CGVS verklaart u dat u begin september 2022 uw land verliet - de exacte vertrekdatum herinnert u zich niet, wat opmerkelijk is voor een geschoolde persoon zoals u -, dat u ongeveer drie weken in Turkije verbleef, vervolgens naar Griekenland ging en na Griekenland niets herkende (CGVS, p. 6, 11). Uit de Eurodac informatie blijkt echter dat uw vingerafdrukken reeds op 8 september 2022 werden genomen in Griekenland in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Uw verklaring dat u geen asiel aanvraag in Griekenland, dat uw vingerafdrukken genomen werden toen u onderschept werd en dat u het bevel kreeg om het Griekse grondgebied te verlaten overtuigt dan ook niet (CGVS, p. 11). Dat u naliet u om het verdere verloop van de internationale beschermingsprocedure af te wachten in Griekenland relateert uw werkelijke nood aan internationale bescherming.”

2.3.4.8. De Raad meent dat de door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.3.4.9. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dat hij geen persoonlijke gegronde vrees voor vervolging in Syrië aannemelijk maakt.

2.3.4.10. Uit voorgaande vaststellingen kan worden besloten dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.4.11. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat hij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest ‘Elgafaji’ waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie*, pt. 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité/de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, pt. 30); en;
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie*, pt. 39).

In de eerste hypothese is er sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De mate van het willekeurig geweld is dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

De tweede hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat, maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen.

Het Hof heeft in het arrest ‘Elgafaji’ verder geoordeeld dat, conform artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU, bij de individuele beoordeling van het verzoek om subsidiaire bescherming rekening wordt gehouden met de geografische omvang van de situatie van het willekeurig geweld en de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker wanneer hij naar het land van herkomst terugkeert, zoals uit artikel 8, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU blijkt (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji/ Staatssecretaris van Justitie*, pt. 40).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt rekening gehouden met de *“Country Guidance Syria”* van EUAA van april 2024, het EUAA *COI Report: Syria – Security Situation* van oktober 2023 en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023, zoals aangestipt in verweerders aanvullende nota en waarbij de weblinken zijn vermeld.

In de Country Guidance van april 2024 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe

te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldsniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie moet rekening gehouden worden met volgende elementen (117-120):

- (i) de aanwezigheid van actoren van geweld;
- (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;
- (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten;
- (iv) het aantal burgerslachtoffers;
- (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is;
- (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten en;
- (vii) de verdere impact van het geweld.

2.3.5.2. Wat betreft de veiligheidssituatie in Syrië in het algemeen en in de regio van herkomst van verzoeker, zijnde de provincie Homs, in het bijzonder, wordt in verweerdere aanvullende nota volgende analyse gemaakt:

"In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, d.w.z. de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqah en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië zoals Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de algemene veiligheidssituatie in Syrië, maar ook met de specifieke veiligheidssituatie in de regio van herkomst. Gelet op verzoekende partij haar verklaringen over de regio van herkomst in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Homs die onderzocht moet worden.

De provincie Homs vormt het centrale deel van het land. Ze grenst in het oosten aan Irak en Jordanië en in het westen aan Libanon. De provincie is de grootste van het land en heeft meer dan 1,5 miljoen inwoners, waarmee ze op gebied van bevolking de op twee na grootste provincie van Syrië is. De provincie bestaat uit zes administratieve districten: Homs, Al-Makhrim, Al-Qusayr, Ar-Rastan, Tadmour (Palmyra) en Tall Kalakh.

De hoofdstad van de provincie, Homs, neemt een belangrijke strategische plaats in en is een van de belangrijkste industriële centra van het land. Sinds het begin van de oorlog zijn er gewelddadige conflicten tussen reguliere troepen en rebellengroepen. Homs is een van de steden die het zwaarst getroffen werd door het conflict, en een groot deel van de stad is nog steeds ernstig beschadigd, wat ook het geval is met andere delen van de provincie. Bovendien zijn deze gebieden ook "aangetast" door achtergebleven explosieven en ongebruikte munitie.

In mei 2017 werd de stad Homs volledig heroverd door het Syrische leger en sinds mei 2018 werden de meeste rebellen verdreven uit de rest van de provincie.

Voor de periode van augustus 2022 tot juli 2023 controleren regeringstroepen de hele provincie. Een deconflctiezone van 55 km strekt zich uit naar het zuidoosten van de provincie, in de regio Al-Tanf, op de grens met de provincie Rif Dimashq. Dit gebied staat onder controle van Amerikaanse troepen en het Vrije Syrische Leger, een rebellengroep die bestaat uit voormalige officieren van het reguliere Syrische leger, vroeger bekend onder de naam Mughawir al-Thawra (MaT). De provincie blijft ook onder Iraanse invloed en biedt nog steeds plaats aan verschillende Iraanse militaire stellingen. De Libanese Hezbollah en Iraanse troepen opereren in de buurt van de luchtmachtbasis al-Dabaa, vlakbij al-Qusayr. De door Iran gesteunde milities behielden hun stellingen in Tadmour (Palmyra), waar ze drones opslaan. Door Iran gesteunde Iraakse militanten zijn ook actief in de provincie. Tot slot werd er melding gemaakt van de aanwezigheid van cellen van Islamitische Staat in het oosten.

Islamitische Staat voert regelmatig asymmetrische aanvallen uit op burgers en regeringstroepen in dit deel van de provincie. In februari 2023 viel Islamitische Staat ook eenheden van de National Defence Force (NDF) en het Syrische Arabische Leger aan in de buurt van het dorp Arak. Na verschillende intensieve aanvallen tijdens het truffeloogstseizoen verminderde Islamitische Staat zijn activiteiten in mei 2023 en de regeringstroepen van hun kant lanceerden geen grootschalige operaties meer tegen de Islamitische Staat. Rond Al-Kwam zouden de gevechten tussen Islamitische Staat en regeringstroepen en de Russische Wagnertroepen tot midden april 2023 zijn doorgegaan. Er werden ook bombardementen door de Russische luchtmacht gemeld. In juni 2023 werd een generaal van het reguliere Syrische leger gedood bij een aanval van Islamitische Staat op de stad Homs. Dit was echter de enige aanval op deze stad sinds 2017. In het algemeen blijft Islamitische Staat asymmetrische aanvallen uitvoeren in de provincie, maar minder frequent dan in het verleden, met uitzondering van de regio Palmyra, waar aanvallen van kleine cellen regelmatig blijven voorkomen. In november 2023 vielen bij een aanval die aan de Islamitische Staat werd toegeschreven minstens 34 doden onder de regeringstroepen en leden van de NDF in het woestijngebied van Al-Rasafah gelegen tussen de provincies Raqqa, Homs en Deir ez-Zor. Op 5 oktober 2023 vond naar verluid een drone-aanval plaats op de Militaire Universiteit in de provincie Homs waarbij minstens 89 doden vielen en 277 gewonden. Deze aanval werd door niemand opgeëist.

Israël heeft ook luchtaanvallen uitgevoerd op de luchtmachtbasis Shayrat bij de stad Homs en op het vliegveld Al-Qusayr. Door Iran gesteunde groepen vielen in augustus 2022 Amerikaanse troepen aan in de regio Al-Tanf. Het ontheemdenkamp Al-Rukban in de regio Al-Tanf wordt nog steeds belegerd door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten.

Net als in een aantal andere provincies is de aanwezigheid van ongebruikte munitie een groot veiligheidsprobleem in de provincie Homs.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden tussen 1 augustus 2022 en 28 juli 2023, 215 veiligheidsincidenten gemeld (4,2 incidenten per week). Deze incidenten kunnen in gelijke aantallen worden geclassificeerd als "explosion/remote violence" en "battles", en in mindere mate als "violence against civilians". Tussen 1 augustus en 30 november 2023 werden 65 veiligheidsincidenten geregistreerd (3,8 incidenten per week).

Deze incidenten werden in de hele provincie geregistreerd, maar voornamelijk in het district Tadmour, gevolgd door Homs stad, Ar-Rastan, Al-Makhrim en Al-Qusayr. Er werden zeer weinig incidenten geregistreerd in het district Tall Kalakh.

In de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 bedroeg het aantal burgerslachtoffers 73 personen. Tussen augustus en november 2023 werden 60 burgerslachtoffers geregistreerd. Gelet op de totale bevolking van de provincie in mei 2022, komt dit neer op 9 burgerdoden per 100.000 inwoners voor de gehele referentieperiode.

De provincie blijkt bovendien een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's zijn ontvlucht. Veel burgers die de provincie waren ontvlucht, zijn ook teruggekeerd.

In zijn "Country Guidance" van april 2024 is het EUAA van mening dat de provincie Homs een provincie is waar geen grootschalig willekeurig geweld plaatsvindt en waar bijgevolg een hoger niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade zou bestaan in geval van terugkeer naar de provincie. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat, de provincie Homs te maken heeft met een situatie van willekeurig geweld, er niet van kan worden uitgegaan dat de veiligheidssituatie van die aard is dat een burger die naar die provincie terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. Verzoekende partij heeft geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de provincie Homs bestaat er dus momenteel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980."

Uit de beschikbare landeninformatie, geactualiseerd middels verweerdere aanvullende nota, blijkt niet dat het willekeurig geweld in het district Talkalakh, de provincie Homs, een hoog niveau bereikt waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar dit grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande ligt in de lijn van de Country Guidance Syrië van april 2024 (p. 142-144).

Verzoekers algemeen betoog met verwijzingen naar aanslagen in 2023, naar de escalatie van het geweld tussen Hamas en Israël teneinde Hezbollah te raken en naar de bijzonder complexe situatie in Homs, is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande analyse. De door verzoeker aangehaalde informatie ligt immers deels in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde veiligheidsanalyse werd gebaseerd. Verzoeker benadrukt de complexe veiligheidssituatie in Homs maar nergens in de bestreden beslissing of in verweerdere aanvullende nota wordt voorgehouden als zou er zich in Homs geen enkel veiligheidsrisico meer voordoen, maar wel dat de veiligheidssituatie over het algemeen in Homs stabiel is en er aldaar geen sprake is van een zodanig hoge mate van willekeurig geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade. De door verzoeker aangehaalde informatie is onvoldoende om verweerders conclusie, die steun vindt in beschikbare actuele landeninformatie, te ontkrachten.

In zoverre verzoeker ondergeschikt betoogd dat de beslissing dient vernietigd te worden teneinde verweerder op te leggen actuelere informatie te verschaffen gelet op de veranderde veiligheidssituatie, wordt gewezen op voormelde analyse die is gebaseerd op geactualiseerde objectieve landeninformatie zoals bijgebracht door verweerder in diens aanvullende nota van 4 september 2024.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voormelde analyse op grond van recente landeninformatie is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie inzake de provincie Homs kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Vervolgens rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, wat betreft de provincie Homs de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld aldaar in Syrië voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze provincie een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Het Hof van Justitie heeft de aard van de 'persoonlijke omstandigheden' niet gepreciseerd. Niettemin kunnen deze omstandigheden, in het licht van het beginsel van autonomie van begrippen, zoals bevestigd door het Hof van Justitie, alsook in het licht van de noodzaak aan een uitlegging die nuttig effect geeft aan de wet, niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De persoonlijke omstandigheden van een verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het is daarbij niet noodzakelijk dat deze verzoeker aantoont dat hij specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Meer concrete voorbeelden van relevante persoonlijke omstandigheden zijn onder meer, de leeftijd, gender, gezondheidstoestand of handicap met inbegrip van geestelijke gezondheidsproblemen, economische situatie, de kennis van het herkomstgebied, het beroep, enz. (EUAA, *Country Guidance Syria* van april 2024, p. 164-165).

Verzoeker maakt geen gewag van persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker met de loutere verwijzing naar zijn vluchtrelaas waaronder het risico op ontvoeringen en zijn christelijke identiteit - de vaststellingen onder 2.3.4.2. en 2.3.4.3. (alsook die onder 2.3.4.4. tot en met 2.3.4.6.) in acht genomen - geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Ook verzoekers medische situatie zoals nogmaals beklemtoond in zijn aanvullende nota laat evenmin toe vast te stellen dat er persoonlijke omstandigheden zijn die tot gevolg hebben dat hij een groter risico loopt dan andere burgers.

De vaststellingen onder 2.3.3 (*supra*) in acht genomen, merkt de Raad op dat nergens uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat verzoeker zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt of medisch dermate en blijvend beperkt is, waardoor hij in vergelijking met een andere persoon een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, te meer verzoeker nog over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt in zijn regio van herkomst (provincie Homs) waaronder zijn echtgenote en kinderen, een zus, 3 broers, een halfbroer en halfzus (Verklaring DVZ, p. 7-9; persoonlijk onderhoud, p. 3, 5-6, 10).

Bovendien kan nergens uit op objectieve wijze worden afgeleid dat verzoeker met cognitieve moeilijkheden of ernstige medische problemen kampt die hem niet in staat stellen om gevaarlijke situaties in Syrië naar behoren in te schatten. Hierbij wordt verzoekers scholingsgraad en werkervaring aangestipt en opgemerkt dat verzoeker in het verleden, ondanks het feit dat hij sinds jongs af aan blind is aan één oog, de nodige zelfstandigheid en ondernemingszin aan de dag legde door naar België te reizen, wat wijst op zelfredzaamheid (Verklaring DVZ, vragen 11 en 12, vraag 33; persoonlijk onderhoud, p. 9-11).

Er liggen zodoende geen persoonlijke omstandigheden voor die voor verzoeker het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU